

РЕШЕНИЕ

№ 1067

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 16.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **4970** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма], срещу Заповед № РД-03-5/29.03.2021 г. на директор на Столична РЗИ с която на основание чл.38 ал. 4 от Закона здравето е потвърдено предписанието за спиране експлоатацията на обект –магазин Х.-Л., Х. АД, [улица], ТК „Европа Стар“ считано от 27.03.2021г

Твърди незаконосъобразност на оспорения акт. Обосновава доводи, че не е нарушен раздел I, т.15 от Заповед № РД 01-173 от 18.03.2021г на министъра на здравеопазването, тъй като видно от анекс от 12.03.2021г към договор за наем от 16.11.2006г ползваната и достъпна за клиенти нетна търговска площ е под 300 кв м., а именно 298 кв.м. Не ставало ясно и по какъв начин и чрез какви измервания инспекторите достигнали до извод, че нетната площ е над 300 кв.м. Подписания анекс от 12.03.2021г не бил съобразен при издаване на предписанието, съответно при потвърждаваща го заповед, предмет на оспорване по настоящото дело. Моли да се отмени заповедта. Претендира разности

Ответникът – директор на Столична РЗИ в писмено становище изразява доводи за неоснователност на жалбата по съображения, че анекса от 12.03.2021г е съставен единствено за нуждите на процеса, не е бил наличен и съществуващ към датата на проверката. Моли да се отхвърли жалбата.

СГП не взема становище по оспорването.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните

и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С предписание № ЗП-00-10 от 27.03.2021г, на осн чл.38 ал.3 от ЗЗ държавен здравен инспектор е спрял експлоатацията на обект магазин Х.-Л., Х. АД, [улица], ТК „Европа Стар“ считано от 27.03.2021г, тъй като при извършена проверка се установило, че не са преустановени посещенията в магазина с нетна търговска площ над 300 кв.м. с което е нарушен раздел I, т.15 от Заповед № РД 01-173 от 18.03.2021г на министъра на здравеопазването.

С оспорената в настоящото производство Заповед № РД-03-5/29.03.2021 г., директорът на Столична РЗИ на основание чл.38 ал. 4 от Закона за здравето е потвърдил предписанието за спиране експлоатацията на обект –магазин Х.-Л., Х. АД, [улица], ТК „Европа Стар“ считано от 27.03.2021г.

Жалбата е процесуално допустима – подадена е при надлежно упражнено право на оспорване от лице с правен интерес, чиито законни интереси непосредствено се засягат от процесния акт. Въпреки, че срокът за спиране експлоатацията на обекта е изтекъл, за жалбоподателя е налице интерес от оспорването, предвид възможността за обезвреда при евентуално установена незаконосъобразност на процесната заповед.

Оспорената Заповед е издадена при условията на заместване от зам. директора на Столичната РЗИ съгласно Заповед К 343 от 28.06.2018г на директора на Столичната РЗИ, заради отсъствие на директора на Столичната РЗИ поради наложена карантина. Налице е хипотезата на заместване, при която заместващият изпълнява правомощията на замествания в пълен обем, като върши това от името на замествания орган. Заместването се извършва в случаите, когато лицето, титуляр на правоимащия, е в обективна невъзможност да ги изпълнява, какъвто е настоящият. Следователно оспорената заповед е издадена от компетентния по материя и място орган / чл. 38, ал. 4 от Закона за здравето/. Същият е сезиран от държавен здравен инспектор по повод издаденото предписание за спиране експлоатацията на обекта, като в предвидения срок от 48 часа е издал процесната Заповед, с която е потвърдено предписанието на Д. за спиране експлоатацията на магазина. Административният орган е действал в рамките на правомощията си, предвидени в посочената правна норма.

Оспорената Заповед е постановена в писмена форма и съдържа всички законово изискуеми реквизити. Посочени са релевантните факти и обстоятелства за обосноваване на възприетото от административния орган наличие на материалноправната предпоставка за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 38, ал. 4 от ЗЗдр. Оспорената Заповед е мотивирана, като в нея са изложени правни и фактически основания за издаването ѝ. Същата освен правното основание, на което е издадена, съдържа и фактическо такова, а освен това е налице изрична препратка към съставеното при проверката Предписание № ЗП-00-10 от 27.03.2021г, чието съдържание изцяло е възпроизведено в мотивната част на оспорваната заповед. С оглед на това не са налице нарушения на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения които да са самостоятелно основание за отмяна.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорения административен акт, обхваща преценката налице ли са сочените от компетентния

адм.орган релевантни юридически факти, изложени като мотиви в акта и доколко същите се субсумират в нормата, възприета като правно основание за неговото издаване, съответно - следват ли се разпоредените с акта правни последици.

Няма спор, а и видно от приложената на л. 44 и сл. от делото Заповед № РД 01-173 от 18.03.2021г на министъра на здравеопазването, в раздел I, т. 15 е разпоредено да се преустановят посещенията в магазините с нетна търговска площ над 300 кв.м., предлагащи нехранителни стоки, от какъвто вид е процесния обект. Няма спор също, че посещенията в магазина на Х. в деня на проверката 27.03.2021г не са преустановени. Спорът е очертан от разрешаването на въпроса дали обекта надхвърля по нетна търговска площ сочените 300 кв.м.

В подкрепа на доводите, че ползваната и достъпна за клиенти нетна търговска площ е под 300 кв м., а именно 298 кв.м. жалбоподателят представя с жалбата си до съда анекс от 12.03.2021г към договор за наем от 16.11.2006г., приложение-схема към анекса от 12.03.2021г /л. 59/, подписан от двете страни по договора и геодезическо заснемане от м. 04.2021г.

От показанията на разпитания пред настоящата съдебна инстанция свидетел Р. Б. Й. /управител на процесния обект-магазин „Х.“/ които съдът цени с оглед разпоредбата на чл.172 ГПК вр с чл.144 АПК в тяхната взаимовръзка и обусловеност с ангажирания по делото доказателствен материал и доколкото показанията му се основават на лични възприятия, непосредствени впечатления, непротиворечиви са, базират се на системни и трайни наблюдения за осъществени в правната действителност факти от процесния период /свидетелят е управител на магазина от 2014г / и от друга страна като на възможната му заинтересованост се противопоставя наказателната отговорност при лъжесвидетелстване, с която е запознат се установява, че в деня на проверката- 27.03.2021г лично свидетелят е представил на проверяващите анекса от 12.03.2021г към договора за наем, видно от който площта на наетия обект считано от 12.03.2021г се намалява на 298 кв.м. Според свидетеля проверяващия екип не е „обърнал внимание“ на анекса, нито пък е правил замервания. На датата на проверката свидетелят сочи, че в магазина е имало заграден сектор от 297 кв.м.който е направен по схема- приложението към анекса на л. 59 и л 60 от делото. Лично свидетелят е участвал в преграждането на магазина извършено на 19.03.2021г в изпълнение на заповедта на министъра на здравеопазването. П. било извършено така, че клиентите да нямат достъп зад границата на това преграждане. Геодезическото заснемане на обекта за определяне нетна търговска площ от 298 кв.м. било извършено непосредствено след проверката.

С оглед горното, опровергават се твърденията на ответника в придружителното му писмо, че анекса от 12.03.2021г не е бил наличен и съществуващ към датата на проверката. Щом се установява, че е представен на проверяващите, то безспорно съществува в правния мир, вкл. и към датата на издаване на оспорената заповед 29.03.2021г. Безспорно жалбоподателят е имал правен интерес да представи при проверката анекса от 12.03.2021г сочещ , че площта на наетия обект е 298 кв.м. с цел да предотврати издаването на предписанието за спиране експлоатацията. При това положение в никакъв случай не може да се прави съждение за създаден частен документ за целите на съдебното обжалване, който няма достоверна дата по смисъла на чл. 181 от ГПК, както твърди ответника.

Такъв анекс е бил подписан/сключен/ на посочената в него дата и е представен в хода на административното производство по издаване на оспорената

заповед, като не е взет предвид от проверяващите. Нещо повече свидетелят в качеството му на управител лично е участвал в преграждането на магазина на 19.03.2021г в съответствие с приложението-схема към анекса удостоверяващо площ на обекта от 298 кв.м. Безспорно представеният анекс е частен документ и след като е бил представен на датата на проверката 27.03.2021г, действително е бил сключен на посочената в него дата и е съществувал към датата на проверката. В административната преписка представена от ответника в пълнота, няма приложен договор за наем от който проверяващите да черпят информация за нетната площ на обекта. А и след като не са правили замервания /установено от свидетелските показания/, то може да се направи извод, че адм. орган не е установил по категоричен начин че действителната нетна площ е над 300 кв.м. /чиято е и доказателствената тежест/. С оглед горното, налице е убеждаващо въздействие за постигнато договорно съглашение от 12.03.2021г по намаляване площта на наетия обект.

В Заповед № РД 01-173 от 18.03.2021г на министъра на здравеопазването, в раздел I, т. 15 е разпоредено да се преустановят посещенията в магазините с нетна търговска площ над 300 кв.м., предлагащи нехранителни стоки, като във второто изречение изрично е предвидено, че „нетна търговска площ е площта в съответния търговски обект, в т.ч. щандовете, която е достъпна за клиентите“. Свидателят е категоричен, че преграждането било извършено така, че клиентите да нямат достъп зад границата на това преграждане. Следователно изпълнено е изискването по второто изречение на раздел I, т. 15.

Без съмнение магазинът е обект с обществено предназначение по смисъла на първата алинея на чл. 38 от ЗЗдр. Следователно дейността му следва да бъде съобразена със здравните изисквания, определяни от министъра на здравеопазването на осн. чл.63 от ЗЗ, а Д. да следят за изпълнението им. При горните съждения очевидно е, че действително обектът към датата на проверката е с нетна площ под 300 кв.м., поради което не попада под ограничителния режим на раздел I, т.15 от Заповед № РД 01-173 от 18.03.2021г на министъра на здравеопазването.

С оглед изложеното, процесната заповед следва да се отмени като материално незаконосъобразна.

Относно разноските: При този изход на делото и по арг. от чл.143 ал.1 АПК на жалбоподателя му се дължат разноски в размер на 50 лв. държавна такса. Няма доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение- по делото е представено единствено адвокатско пълномощно, не и договор за правна защита и съдействие или друг документ удостоверяващ заплащане на адвокатско възнаграждение.

Водим от горното съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № РД-03-5/29.03.2021 г. на директор на Столична регионална здравна инспекция /СРЗИ/.

ОСЪЖДА Столична регионална здравна инспекция /СРЗИ/ да заплати на [фирма] разноски в размер на 50 лв.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на РБългария в 14 -дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: